

Vedem așa cum suntem!

Într-o vară, un pantofar din America a făcut o călătorie prin Europa. El a reușit cumva să obțină o audiență la Papa. Când s-a reîntors la muncă, prietenul lui l-a întrebat nerăbdător: "*Spune-mi, Art, ce fel de om este Papa?*" Art s-a gândit un moment, apoi a răspuns: "*Poartă mărimea 39*".

Este evident că vedem așa cum suntem. Pictorul vede lumea în culori, sculptorul în forme; muzicianul percepe lumea în sunete, și economistul în mărfuri. Arătați-le la doi oameni exact aceeași imagine, și fiecare va vedea ceva diferit în ea. Doi oameni privesc pe aceeași fereastră: unul vede noroiul de pe jos, celălalt vede stelele de pe cer.

Avem tendința de a vedea și auzi lucrurile nu așa cum sunt ele, ci așa cum suntem noi. Cel care este plin de ură, vede doar oameni urâcioși. Dacă ne simțim nesiguri pe noi înșine, ni se va părea că ceilalți oameni ne amenință. În mod constant îi judecăm pe ceilalți după noi înșine. Hoțul este mult mai suspicios față de semenii săi decât este un om cinstit.

Se spune că un rege al unui regat străvechi a ales un om bun și un om rău dintre supușii săi. Omului bun i-a spus: "*Du-te în regatul meu și găsește un om rău*". Omul bun a căutat și a căutat, dar nu a putut să găsească nici un om rău. Omului rău regele i-a spus: "*Du-te în regatul meu și găsește un om bun*". Și omul rău a căutat și a căutat, dar nu a putut găsi nici un om bun. **Vedem așa cum suntem.** Vedem doar lucrurile de care suntem cu adevărat interesați. Unii tineri, după ce tocmai s-au întors din primul război mondial, spuneau că Parisul era un oraș îngrozitor de murdar și că nu existau acolo altceva decât bordeluri. Alții povesteau că este un oraș frumos cu catedrale și parcuri minunate. Vedem așa cum suntem.

Vedem doar ceea ce așteptăm să vedem. De ce doar Magii au văzut steaua? Deoarece numai ei o căutau. De ce numai Simeon și Ana l-au recunoscut pe Iisus ca Mântuitorul lumii atunci când Maria l-a adus la Templu după patruzeci de zile? Pentru că doar ei îl așteptau plini de speranță. Un astronom va vedea mult mai mult pe cer decât un om obișnuit. Un artist va vedea mult mai mult într-un tablou decât cel care nu este artist.

Se spune că un membru al comunității sale l-a salutat pe faimosul predicator Henry Ward Beecher la ușa bisericii după o slujbă religioasă și i-a spus: "*Dr. Beecher, poate sunteți interesat de faptul că am numărat douăsprezece erori gramaticale în predica Dvs. din această dimineață*". Un alt credincios i-a spus în aceeași dimineață: "*Astăzi l-am găsit pe Dumnezeu*". Amândoi bărbații au ascultat aceeași predică. Amândoi au găsit ceea ce așteptau să găsească. Vedem așa cum suntem.

Într-o excursie prin Alpii elvețieni, călăuza arăta frumusețea impresionantă a piscurilor acoperite de zăpadă, a zglobiilor izvoare de munte, a lacurilor asemănătoare cu oglinzile și a liniei maiestuoase a orizontului. Unul dintre drumeți tot comenta: "*Ce este atât de minunat în acestea?*" Călăuza i-a răspuns: "*Omule, dacă nu ai nimic în interior, nu vei vedea nimic în exterior*". Ceea ce este înăuntru este extrem de important. Dacă nu îl avem pe Dumnezeu înăuntru nostru, nu îl vom vedea niciodată în afară. Dacă îl avem înăuntru nostru, nu putem decât să îl vedem pretutindeni: în fiecare pasăre, în fiecare apus de soare, în fiecare copac, în fiecare om care este flămând sau însetat.

Iisus a spus : "Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat. Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult!" (Matei 6,22-23). Ochiul este fereastra întregului trup. Prin "ochi", Iisus înțelege sufletul omului. Dacă sufletul nu este curat; dacă este întunecat de prejudecăți, de ură, de poftă trupească, de îngâmfare; dacă este obsedat de invidie și gelozie, ne va deforma întreaga noastră viziune. Vom vedea oamenii și lucrurile nu așa cum sunt, ci cu deformările datorate urii sau invidiei noastre. "Ochii și urechile sunt martori mincinoși pentru cei care au suflete barbare", a spus Heraclit în urmă cu douăzeci și cinci de secole.

Arătând spre rufele întinse la uscat în curtea vecinei, o gospodină a spus: "Uită-te la acele haine - sunt atât de gri și cu pete!" O prietenă i-a răspuns: "Mie mi se pare că hainele sunt foarte curate. Geamurile tale sunt murdare."

Dacă viața pare înnorată, poate că ferestrele noastre trebuie să fie curățate. Iisus ne îndeamnă să păstrăm întotdeauna curate ferestrele sufletului prin examinarea zilnică a conștiinței, pocăință și spovadă. Dacă nu facem aceasta, în mod constant îi vom vedea pe ceilalți nu așa cum sunt ei, ci așa cum suntem noi - urâcioși, invidioși, îngâmfați, egoiști.

"Este mai bine să te păstrezi curat ca lacrima", spunea George Bernard Shaw, "tu ești fereastra prin care trebuie să privești lumea". Și Iisus a spus: "Fericiți cei curați cu inima, căci aceia îl vor vedea pe Dumnezeu".

Cântec din perioada Postului Mare:

Cămara Ta Mântuitorule, o văd împodobită. Și îmbrăcăminte nu am, ca să intru întrânsa. Luminează-mi haina sufletului meu, dătătorule de viață, și mă mântuiește.

Vedem așa cum suntem.